

Za vyššiu efektívnosť vedeckovýskumnej práce

Májové plénum ÚV KSČ v kontakte s predchádzajúcimi plenárnymi zasadaniami znovu posúdilo ekonomickú politiku vytýčenú XIV. zjazdom KSČ a to predovšetkým z hľadiska vedeckotechnického rozvoja. Jeho závery jednoznačne ukázali, že vedeckotechnický rozvoj je jedinou alternatívou rozvoja našej ekonomiky, je rozhodujúcim prostriedkom rastu efektívnosti nášho národného hospodárstva. Tuto skutočnosť podčiarkli bezprostredné potreby a dlhodobé vývojové tendencie našej ekonomiky. Bolo zdôraznené, že kľúčom k riešeniu súčasných problémov vedeckotechnického rozvoja je socialistická ekonomická integrácia.

Vedeckotechnický rozvoj zasahuje i do oblasti vojenstva. Dnes si už nemôžeme predstaviť armádu, ktorá by pri zvyšovaní svojej bojovej sily nevyužívala vedeckotechnický potenciál. Trvalá pozornosť vedeckotechnickému rozvoju a rýchlosť aplikácie výsledkov vedekovýskumnej práce do vojenskej praxe je nezbytnou podmienkou zvyšovania bojovej sily a bojovej pohotovosti armády.

Vedeckotechnická revolúcia spôsobila kvalitatívne zmeny vo všetkých oblastiach vojenstva. V celkom novej podobe vystupuje materiállová technická základňa súdobej vojny. Dochádza k hlbokým štrukturálnym zmenám v oblasti zbraní a bojovej techniky, vznikajú nové zbraňové systémy, mení sa spôsob vedenia ozbrojeného boja i organizácia a riadenie vojsk, čo kladie i nové nároky na výchovu a výcvik vojsk.

Socialistické zeme sdružené vo Varšavskej zmluve venujú náležitú pozornosť vedeckotechnickému rozvoju, lebo sú si vedomé toho, že vedeckotechnická prevaha nie je len výrazným faktorom prevahy ekonomickej, ale i základným činiteľom prevahy vojenskej. Táto prevaha je súčasne zárukou toho, že sa podarí zabrániť imperialistickému nepriateľovi rozpútať raketojadernú vojnu.

Zvyšovanie bojovej sily ČSLA je tesne spojené s riešením úloh ďalšieho zvyšovania obrannej moci zemí Varšavskej zmluvy. Prijaté opatrenia a účinná pomoc Sovietskej armády a velenia Spojených ozbrojených síl Varšavskej

zmluvy umožnili dosiahnuť prenikavých výsledkov. Naša armáda sa dostala na základe plnenia vojenskopolitickej línie XIV. zjazdu KSČ do kvalitatívne novej etapy svojho rozvoja.

Úspechy, ktoré sme dosiahli v rozvoji našej socialistickej spoločnosti, ekonomiky, vedy a techniky a stále sa prehĺbujúca integrácia v rámci armád Varšavskej zmluvy spôsobili zásadné zmeny v jej technickom vybavení, vyzbrojení, organizačnej štruktúre a vo zvýšení úrovne pripravenosti na vedenie ozbrojeného boja v súdobých podmienkach.

Využívaním sovietskych licencií sme zvládli a rozvinuli vlastnú výrobu náročných a zložitých druhov techniky, ktorých zavedenie do výzbroja ČSLA znamená podstatné zvýšenie palebnej a údernej sily vojsk. Naproti tomu vedeckovýskumná a výrobná technická základňa ČSSR podieľa sa na zabezpečovaní potrieb ostatných armád Varšavskej zmluvy, čo prináša i komerčný efekt.

Vedeckotechnický rozvoj sa i do budúcnosti stáva východiskom ďalšieho zvyšovania bojovej sily ČSLA a obranyschopnosti ČSSR v rámci koalície štátov Varšavskej zmluvy. Cieľavedomý a plánovitý prístup rozvíjania vedeckotechnického rozvoja vyžaduje zapojenie všetkých stupňov velenia, ktoré v rámci vymedzenej pôsobnosti zodpovedajú za tvorbu koncepcie, plánovania, zabezpečenia a realizáciu úloh vedeckotechnického rozvoja v duchu jednotného zámyslu výstavby ČSLA.

K účinnejšiemu zapojeniu vedeckotechnického rozvoja do procesu výstavby ČSLA budeme musieť v duchu májového pléna ÚV KSČ riešiť celý rad problémov. V článku chcem na niektoré z nich poukázať.

1. K riešeniu zložitých otázok vedeckotechnického pokroku musíme i v podmienkach ČSLA **prístupovať zásadne a komplexne**. Je tomu tak preto, že rozvoj vedy a techniky prináša nielen podstatné zmeny do vybavenia armády novou technikou, do organizácie, štruktúry a riadenia vojsk, ale že kladie nesmierne nároky i na morálnu a politickú, vojensko odbornú, psychologickú a fyzickú pripravenosť a široké uplatňovanie výsledkov vedy a techniky v celom procese výcviku a výchovy príslušníkov ČSLA.

Preto riešenie otázok vedeckotechnického rozvoja nemôže byť len záležitosťou našich vedeckých a inžinierskotechnických pracovníkov, ale stáva sa **prvoradou úlohou všetkých veliteľov, náčelníkov, štábov, straníckych a mládežníckych organizácií**. Len za predpokladu chápania vedeckotechnického rozvoja stanú sa najnovšie poznatky vedy a techniky majetkom všetkých príslušníkov ČSLA.

2. Ešte nedávno sme i my sa stretávali s názormi, že veda sa nedá riadiť vôbec a nie to ešte centrálnie. Že by to bol príliš veľký nátlak na potrebnú tvorčiu slobodu a že veda sa riadi autonómne sama.

Dnes môžeme povedať, že tieto — elitárske — prístupy boli prekonané nie len politicky, ale i našou praktickou činnosťou a najmä výsledkami, ktorých sme dosiahli v úsilí pri plnení záverov XIV. zjazdu strany na úseku vedy.

Avšak i cez to, že sa v oblasti centrálneho riadenia vedy v období po XIV. zjazde strany urobilo dosť, existuje ešte hodne problémov, ktoré musíme v duchu zámerov májového pléna vyriešiť, aby sa efektívnosť vedeckovýskumnej práce podstatne zvýšila.

Boli spracované prognózy výstavby ČSLA a pripravuje sa i perspektívne zameralie vedeckej práce, čím sa vytvárajú predpoklady tesnejšieho spojenia výskumu s dlhodobými potrebami výstavby ČSLA. To je nesporný krok vpred v porovnaní s minulosťou, keď napr. piaty päťročný plán vedeckovýskumnej práce

sme tvorili bez týchto podkladov. Prognostické práce sú prvé svojho druhu a je ich nutno ďalej skvalitňovať, najmä z hľadiska **formulácie cieľových požiadaviek na vedeckú prácu v jednotlivých oblastiach výstavby ČSLA i etáp jej vstupu do procesu výstavby armády**. To znamená, že musia byť vytvorené predpoklady pre to, aby veda efektívne prispievala k riešeniu zásadných úloh výstavby armády a aby jej úsilie bolo včas zamerané na otázky rozhodujúceho významu.

3. Základným prostriedkom riadenia je **plán** a plány výskumu a vývoja sú **rozhodujúcim nástrojom realizácie vedeckotechnickej politiky v ČSLA**. Táto politika môže byť len jedna a musí byť uskutočňovaná v jednote.

Táto požiadavka nám priamo diktuje, že musíme na všetkých stupňoch riadenia posilňovať **úlohu centrálnych plánov** výskumu a vývoja a neustále zdokonaľovať ich metodiku z hľadiska **tvorby**. Pritom musíme túto požiadavku realizovať na základe demokratického centralizmu, v úzkej spolupráci riadiacich orgánov s vedeckou frontou.

Po schválení plánov stávajú sa tieto rozkazom pre splnenie úloh výskumu pre všetky prvky vedeckovýskumnej základni ČSLA a nemôžeme ich benevolentne narušovať. V tomto ohľade musíme zvýšiť disciplinovanosť riadiacich i výkonných orgánov v oblasti vedy ČSLA.

4. Rozsah požiadaviek na vedeckú prácu mnohonásobne prevyšuje kapacitné možnosti vedeckovýskumnej základni ČSLA. Je preto veľmi závažnou úlohou centrálného riadenia nielen správne obsahovo usmerniť vedeckú prácu, ale i zabezpečiť čo najefektívnejšie využitie všetkých kapacít v súlade s ich politickou a odbornou schopnosťou tieto úkoly riešiť.

Naše spojenectvo v rámci armád koalície štátov Varšavskej zmluvy nám umožňuje plánovite **preberať výsledky vedeckej práce** Sovietskej armády i ostatných armád Varšavskej zmluvy a využívať ich v prospech výstavby ČSLA. Toto spojenectvo nás na druhej strane **zaväzuje prispievať vlastnými výsledkami vedy do spoločnej pokladnice armád štátov Varšavskej zmluvy**.

To nám umožňuje orientovať vlastné kapacity na riešenie zadaných koaličných úloh a úloh vyplývajúcich zo špecifických podmienok našej armády. Špecifika vyplýva jednak z úlohy našej armády v rámci koalície armád Varšavskej zmluvy, z geografických zvláštností záujmového priestoru, z odlišností v príprave ľudí i z ekonomických možností nášho štátu. Táto línia je naprosto správna a je vecou všetkých riadiacich článkov v oblasti vedy, predovšetkým centrálnych, aby ju dôsledne presadzovali a nedopustili duplicitné výskumy v základnom i aplikovanom výskume. Tým, že nebudeme riešiť všetky potreby výskumu a vývoja, môžeme účelne koncentrovať rozptýlené výskumné a vývojové pracoviská do veľkých komplexne vybavených organizačných celkov pre zabezpečenie perspektívne najvýznamnejších úloh výskumu a vývoja v súlade s dlhodobým obsahovým zameraním vedeckovýskumnej práce v ČSLA.

To nám zväčšuje možnosti účinnejšieho zapojenia výskumného a vývojového potenciálu do socialistickej integrácie a uplatnením špecializácie a kooperácie s armádami Varšavskej zmluvy.

5. Skúsenosti nám dokazujú, že veľa nedostatkov sa prejavuje v samotnom **výbere vedeckovýskumných úloh**. Málo berieme v úvahu skutočnosť, že **obsahové zameranie vedeckovýskumnej práce, vymedzenie výskumných úloh je vedeckým problémom**, na ktorom sa musia podieľať spolu s riadiacimi orgánmi vedy i vedecká fronta. Úsilie musíme zamerať predovšetkým na podstatné zvý-

šenie kvality zdôvodnenia potrebnosti úloh i technickoekonomického zdôvodnenia vybraných úloh výskumu.

Určitých úspechov z tohoto hľadiska bolo dosiahnuté len v oblasti technického rozvoja, kde je k tomuto účelu rozpracovaný efektívny systém „oborových a typových VTEROV“. Myslím, že by bolo účelné niečo podobného zaviesť i pre ďalšie vedné oblasti, aby sa dosiahlo vyššej objektivizácie výberu úloh so zreteľom na celý cyklus výskumu.

6. Ďalším problémom je **posilňovanie centrálneho riadenia vedy zo stupňa GŠ ČSĽA**. V minulosti bolo obdobie, keď sa veda centrálnie neriadila a dôsledky toho pociťujeme dodnes. Väčšinu týchto nedostatkov riešime v súčasnej dobe. V ďalšom období pôjde o to, abysme **zpevnili celý koordinačný systém riadenia vedeckej práce** s dôrazom na stupeň riadenia jednotlivých vedných oblastí pri posilňovaní centrálnej koordinačnej úlohy GŠ ČSĽA v oblasti vedy ako celku. Skvalitňovanie centrálneho riadenia výskumu a vývoja nebude možné bez dokončenia integračného procesu vedy v ČSĽA. V súčasnej dobe vytvárame k tomu podmienky v rámci jednotlivých vedných oblastí, čo je prvým, ale nie konečným predpokladom k postupnej celkovej integrácii vedy v ČSĽA.

7. Ďalší okruh otázok, ktoré musíme riešiť, je **ekonomické zabezpečenie vedy**.

Predpokladané podklady v tejto oblasti sú väčšinou odhadové. Preto sa javí naliehavá potreba kvalitnejšieho ekonomického **zbilancovania plánov** tak, aby sme optimálnejšie rozdeľovali vydelené hmotné prostriedky na výskum. Pri vyžadovaní finančných prostriedkov na odmeny a prémie je ešte veľa benevolencie a snaha odmeniť každého. Neprihliada sa k tomu, že odmeny a prémie musia zabezpečiť **preferenciu vybraných štátnych, koalíčných a rezortných úloh výskumu**. Pritom naše opatrenia k zvyšovaniu hmotnej zainteresovanosti nemôžu ísť len po ceste zvyšovania pridelených fondov, ale predovšetkým cestou zvyšovania objektívnosti rozhodovania o tom, komu, za čo a v akej výške ich pridelovať s ohľadom na spoločenský prínos výsledkov výskumu.

Pri riešení týchto problémov nemôžeme sa orientovať len na peniaze. Je treba využívať i foriem **morálneho ocenenia práce tvorčích pracovníkov**, ako napr. propagácia výsledkov ich práce, poriadanie výstav, sympózií, prednášok, udeľovanie vyznamenaní za vynikajúce výsledky vedeckej práce, udeľovanie odznakov, diplomov, účasť na zahraničných stážach, účasť v medzinárodných riešiteľských kolektívoch, apod. Rysuje sa tu celý rad nevyčerpaných morálnych stimulov, ktorým mnohí tvorčí pracovníci by dali prednosť pred peniazmi. Tak je tomu i v Sovietskej armáde i v ďalších armádach.

Náklady venované na oblasť vedy sú v podmienkach ČSĽA nie malé. Medzi ne patria i **výdaje na prístrojovú techniku používanú pre úlohy výskumu na školách i na ostatných pracoviskách**. Sme toho názoru, že využívanie prístrojovej bázy, najmä unikátnych a nákladných zariadení, nie je plne efektívne. Myslím si, že v súčasnej dobe je taký stav, že jedno pracovisko nevie, aké má prístroje druhé pracovisko, takže efekt využitia toho, čo máme v armáde, je malý, ale požiadavky na devízové kritie rastú.

I v podmienkach ČSĽA musíme sa zamyslieť, či nepristúpiť, podobne ako to bude v civilnej vedeckovýskumnej základni, k budovaniu napr. „centrálnych laboratórií“, ktoré budú vybavované najmodernejšou technikou a na zmluvnom základe budú pracovať pre širší okruh ústavov na dobu riešenia úloh za progresívne stanovený nájom.

8. Riešenie mnohých problémov centrálneho riadenia vedy **nie je možné bez spoľahlivých informácií o stave základni** a o výskumu a vývoji.

Z toho dôvodu je dôležitá otázka **zdokonalenia celého kontrolného systému** v oblasti vedeckovýskumnej práce, najmä kontroly metódou štatistickej evidencie a výkazníctva, ďalej otázky spracovania týchto informácií v centru za pomoci samočinných počítačov — ako podkladov pre kvalifikované rozhodovanie. Okrem tohoto musíme uplatňovať plynulý režim operatívnej kontroly v priebehu riešenia celého cyklu výskumu, pravidelne prejednávať výsledky plnenia plánov vo veliteľských orgánoch a vedeckých radách a prijímať účinné opatrenie k odstráneniu nedostatkov.

9. V podmienkach armády sú veľmi významným prvkom výskumnej základni **vojenské akademie a vysoké vojenské školy**. Ich správne využitie ovplyvňuje celú produkciu vedeckovýskumnej práce ČSĽA. Doterajšie skúsenosti nám ukazujú, že riadeniu tohoto prvku vedeckovýskumnej základni budeme musieť zo stupňa GŠ a MNO venovať ďaleko väčšiu pozornosť než dosiaľ. Vyžaduje to nutnosť nielen ich obsahového usmernenia z hľadiska vedeckovýskumných potrieb armády, ale i nutnosť čo najefektívnejšie využiť ich vedeckovýskumný potenciál, ktorý **má svojim zložením najoptimálnejšie možnosti interdisciplinárneho prístupu pri riešení každého výskumného úlohu**. V tomto ohľade máme veľa rezerv či už z hľadiska zadávania výskumných úloh, alebo ovplyvňovania vnútorného programu vedeckej práce škôl.

Chceme orientovať vojenské akademie a postupne i ostatné vysoké vojenské školy tak, aby pri zachovaní priority pedagogickej činnosti bola vedeckovýskumná činnosť účelne koncentrovaná na riešenie hlavných úloh štátneho a rezortného plánu vedeckovýskumnej práce pri ponechaní dostatočne veľkého priestoru pre riešenie vnútorných úloh školy k zvýšeniu kvality učebného výchovného procesu.

Rezervy sú i vo väčšom zapojení vysokoškolských učiteľov do práce výskumných a vývojových zariadení a vo väčšom využívaní odborníkov z výskumu a praxe v pedagogickom procese. K tomu je treba využívať nových, neformálnych foriem sdruženia škôl s výskumnými pracoviskami, s vojskami, so závodmi zbrojného priemyslu, apod., najmä v prípadoch, keď pôjde o riešenie zložitých úloh výskumu a vývoja a pri zavádzaní ich výsledkov do praxe. Tým dôjde k tesnejšiemu previazaniu výskumu s vojenskou praxou. Musíme zamedziť tomu, aby naše školy boli využívané pre plnenie operatívnych, alebo funkčných úloh, ktoré svojou náplňou patria do pôsobnosti správ MNO.

V samotných školách sú taktiež určité rezervy v skvalitňovaní **procesu riadenia výskumu**, uplatňovaním racionálnych foriem organizácie a riadenia práce katedier a fakúlt pri plnení úloh výskumu, vo väčšom rozvinutí tímovej práce vytváraním tímov a u významných úloh i s uznanou vedeckou kapacitou v čele.

Budeme musieť viac doceniť i význam zvyšovania kvalifikácie vedecko pedagogických pracovníkov a podporovať získanie vedeckej kvalifikácie priamo pri riešení konkrétnych plánovaných výskumných úloh.

V súčasnej dobe pripravujeme na základe skúseností v Sovietskom zväze nielen v podmienkach ČSĽA, ale i celoštátne návrh systému periodického hodnotenia tvorčej spôsobilosti pracovníkov v oblasti vedy tak, aby viedol ku zvyšovaniu kvalifikácie pracovníkov, ku kádrovému zpevneniu pracovníkov, k ich účelnej cirkulácii medzi základným a aplikovaným výskumom, vývojom a praxou a aby prispel i k zlepšovaniu vekovej štruktúry pracovníkov v tejto oblasti.

10. Májové plénum ÚV KSČ dáva veľa podnetov i pre **znovuoživenie vojenskovedeckej práce u vojsk**, ktorá má nezastupiteľné miesto v rozvoji vedy a techniky v ČSLA. Štáby vojsk majú možnosť nielen teoreticky rozpracovávať vybrané úlohy výskumu v súlade s potrebami praxe vojsk, ale predovšetkým podieľať sa na realizácii výsledkov výskumu a vývoja v praxi vojsk a podľa dosiahnutých výsledkov spätne obohacovať získané teoretické poznatky. Sú teda neoddeliteľným článkom celého cyklu výskumu. Budeme sa musieť vrátiť k známym a osvedčeným metódam vojenskovedeckej práce u vojsk, ktoré sú používané i v Sovietskej armáde.

Na celoarmádnej porade tajomníkov stranických organizácií v marci 1973 maršál ZSSR A. A. Grečko uložil úkol — aktivizovať vojenskovedeckú prácu v ozbrojených silách a zvýšiť úroveň vedeckého bádania v štáboch, vojskách i vo flotilách.

Tato požiadavka sa plne vzťahuje i na našu armádu, lebo ide o to, aby sa zobecňovali dobré skúsenosti z operačnej a bojovej prípravy vojsk a štábov, aby sa obohacovala teória praxou vojsk. Realizovať túto požiadavku vyžaduje zvýšiť úroveň plánovania a uskutočňovania vojenskovedeckej práce u zväzkov a zväzov, aby sa stala významným prostriedkom zvyšovania bojovej a politickej pripravenosti vojsk. Dôležitý je pritom výber tematiky skúmania, t. j. vybrať také úlohy, ktoré zodpovedajú potrebám praxe vojsk a štábov a v ďalšom ich všestranne a cieľavedome rozpracovávať. U každého tématu musíme stanoviť rámec skúmania, riešiteľov a možné smery realizácie. Témata musia vychádzať zo zdôvodnených dlhodobých zámerov.

Významnou cestou zvyšovania úrovne vojenskovedeckej práce je zdokonaľovanie spôsobov zobecňovania bohatých kladných skúseností z operačnej a bojovej prípravy vojsk a štábov.

Skúsenosti zobecňujeme rôznymi spôsobmi, avšak najlepšie výsledky dosahujeme vtedy, ak sa na závažnú tematiku vytvárajú špeciálne výskumné skupiny zložené zo špecialistov druhov vojsk, z príslušníkov výskumných zariadení vojenských akadémií a vysokých vojenských škôl. Pre skupinu určujeme 1—2 problémy, ktoré sa v priebehu cvičenia všestranne študujú, analyzujú a na základe poznatkov vyvodzujeme konkrétne závery a odporúčenia. To umožňuje odhaľovať nové tendencie foriem a prostriedky činnosti vojsk, chápať nové javy, ktoré sa v budúcnosti môžu široko rozvíjať.

Jedným z ďalších smerov zvyšovania efektívnosti vojenskovedeckej práce u vojsk je vyhľadávanie najkratších ciest **pre realizáciu výsledkov vojenskej vedy v praxi**.

Kladné výsledky vojenskovo výskumnej práce nesmú zostať uschované vo vedeckých prácach, v dizertáciach, v učebniciach apod. Je nutné ich preverovať v praxi a zavádzať do vojsk pri výcviku, cvičeniach, na konferenciách, pri prednáškach a rozboroch. Musíme ďaleko viac priberať vedeckých pracovníkov k zobecňovaniu skúseností vojsk, k spoločnému rozpracovaniu otázok teórie a k ich posúdeniu bezprostredne u vojsk.

Podstatnú úlohu pri aktivizácii vojenskovedeckej práce má i pomoc zo strany vojsk **pri výbere a rozmiestňovaní vedeckých kádrov**.

Skúsenosti zo Sovietskej armády ukazujú, že je vhodné, aby mladí dôstojníci, ktorí prejavujú sklony k vedeckej práci v priebehu štúdia na vojenských akadémiách a vysokých vojenských školách, boli zaraďovaní do štábov s cieľom upevniť znalosti a získať praktické návyky v oblasti operačného umenia a taktiky. Po uplynutí 2—3ročnej praxi je žiadúce, aby dôstojníci, ktorí potvr-

dili schopnosti ku skúmaniu a zobecňovaniu vojenskej teórie i praxe, šli študovať vedeckú aspirantúru, alebo aby boli poverení funkciou vo vojensko-vedeckých orgánoch a zariadeniach.

Ďalšou z ciest aktivizácie vojenskovedeckej práce je vysoká **organizačná a metodická úroveň vojenskovedeckých konferencií**. Tieto majú významné miesto v celkovom systéme vedeckovýskumnej práce a sú veľmi často završujúcou etapou rôznych výskumných a vývojových úloh. Skúsenosti ukazujú, že účinnosť vedeckých konferencií je určovaná tvorčím prístupom pri stanovení a posudzovaní nových otázok. Ich posúdenie musí mať pracovný charakter, vvústajúci vo vypracovaní doporučení. Na konferenciách môžeme posúdiť 1—2 problémy. Starostlivé preskúmanie a zobecnenie prednesených názorov, pri zvážení reálnych možností, umožňuje navrhnúť konkrétne cesty realizácie do vojenskej praxe.

Nie menší význam má **široká výmena skúseností na stránkach vojenskej tlače**. V Sovietskej armáde majú niektoré časopisy k tomuto účelu vyhradenú zvláštnu rubriku „Vojenskovedecký život“, kde sú trvale publikované články, ktoré zverejňujú výsledky vojenskovedeckej práce.

Existuje ešte celý rad ciest aktivizácie vojenskovedeckej práce. Ich znalosť a vhodný výber dáva možnosť ešte viac zvýšiť efektívnosť vojenskovedeckej práce i v podmienkach ČSĽA.

11. Nakoniec chcel by som sa zmieniť o **systéme vedeckotechnických a ekonomických informácií**. I keď tento systém dosiahol vo svojom vývoji určitých kladov, jeho štruktúra i obsah práce neodpovedá súčasným ani perspektívnym potrebám praxe ČSĽA. Preto v súlade s vládnym uznesením č. 20/1973 riešime i túto oblasť tak, aby efektívnejšie prispievala nielen potrebám vedeckotechnického rozvoja, ale i potrebám riadenia a praxe vojsk. Pri riešení tohoto problému presadzujeme hľadisko účelnej integrácie, najmä na oborovom stupni, hľadisko modernizácie informačných služieb, vrátane postupného nasadzovania výpočtovej, spojovacej a reprografickej techniky, hľadisko postupného napojovania na celoštátnu a koaličnú sústavu vedeckotechnických a ekonomických informácií, najmä na systém Sovietskej armády.

Dôraz kladíme i na podstatné posilnenie analytickej a rozborovej práce na vedeckoinformačných pracoviskách, aby velenie ČSĽA i ďalšie riadiace stupne mali odpovedajúci prehľad o súčasnej situácii v oblasti vojenskej vedy a techniky vo svete.

V súvislosti s tým budeme musieť rozvinúť i ďalšiu činnosť systému, ktorá dnes nefunguje, t. j. zabezpečiť informovanie širokej armádnej verejnosti o obhájených kandidátskych habilitačných a doktorských prácach a zahájiť i zvešobecňovanie kladných skúseností z cvičení a výcviku vojsk ČSĽA za účelom ich širšieho uplatňovania v praxi vojsk a štábov.

Pri riešení týchto problémov vystupuje do popredia na jednej strane otázka výchovy vedeckoinformačných pracovníkov tak, aby sme zabezpečili ich politickú a odbornú kvalifikáciu, ktorá by zodpovedala požiadavkám moderného poňatia informačných služieb. Na druhej strane efektívne využitie informačných služieb vyžaduje riešiť i výuku a výchovu užívateľov vedeckotechnických a ekonomických informácií, najmä tvorčích pracovníkov v oblasti vedy a techniky a v neposlednom rade i riadiacich pracovníkov. K realizácii tejto požiadavky môžu nám účinne pomôcť i vojenské akademie a vojenské vysoké školy tak, ako je to v civilnom živote.